

کارگران پویانخ ایلام:

یکسال است بی پولی و در به دری کشیده ایم
کارگران کارخانه تعطیل شده ریسندگی «پویانخ»از عملکرد مسئولان استان ایلام و شهرستان چوار انتقاد کردند.به گزارش ایلام، در ماه‌های گذشته، مشکل تعطیلی کارخانه پویانخ ایلام از طریق رسانه‌ها بارها مطرح شده.حدود ۱۷۰ کارگر بیکار شده‌این مجموعه، بارها از مسئولان استانی و شهرستانی برای پیگیری و بازگشایی محل کارشان درخواست کمک کردندولی این کارگران می‌گویند صدای ما شنیده نمی‌شود.یکی از کارگران تعدیلی پویا نخ ایلام بابیان اینکه هنوز بازگشت به کار نشده‌ایم،گفت:مشکلات پویانخ از شهریور ماه سال گذشته (۱۴۰۴) آغاز شد.طوری‌که طی این مدت هیچ مرجع یا مسئولی پاسخخ روشنی درباره تعیین تکلیف وضعیت شرکت و پرداخت مطالبات ارائه نداده است. او بابیان اینکه ۱۷۰ کارگر این کارخانه، حدود یک‌سال در برزخ بلاتکلیفی قرار دارند، گفت: وضعیت پیش آمده به‌بهانه کمبود مواد اولیه پیش آمده. مسئولان استانی و شهرستان نباید نسبت به وضعیت وخیم اقتصادی کارگران بیکار این کارخانه بی تفاوت باشند.اگر برنامه‌ای برای تغییر این وضعیت دارد، باید سریع تر اجرا کنند.او بابیان اینکه روی سخن مان بالاستنداری و اداره کار و تأمین اجتماعی استان ایلام است، افزود: یکسال از جلسات بی فایده و بی ثمر برای بازگشایی واحد پویانخ و اشتغال مجدد کارگران بیکار شده گذشت و مشخص است که خروجی این جلسات چه بود و چه دستاوردی داشت. این کارگر پویانخ تصریح کرد: اکثریت کارگران این کارخانه از نیروهای جوان و تحصیل کرده‌است.اند که به خاطر بیکاری، وضعیت معیشتی مناسبی ندارند. در طول ایام بیکاری کل رقم دریافتی کارگران از کارفرما به نصف حقوق یک ماه برخی مسئولان نمی‌رسد. در عین حال با وجود کسر ماهانه حق بیمه از حقوق طی ۵ تا ۱۰ سال گذشته، هنوز مقرر ی بیمه بیکاری کارگران برقرار نشده است.سوال مان این است مگر این کسورت‌ها بابت ایام بیکاری و تعطیلی شرکت از حقوق ما مرتباً کم نمی‌شد؟ چرا شما مسئولان کاری برای بهبود وضعیت زندگی ما انجام نمی‌دهید و چطور شب‌ها با وجدان راحت می‌خوابید؟!

■ ■ ■

به رغم پیگیری های ۵ ماهه رقم خورد؛ ناکامی ۲۰۵ کارگر نساجی بروجرد در بازگشت به کار



با گذشت پنج ماه از بیکاری حدود ۲۰۵ کارگر شافل در نساجی بروجرد، هنوز این کارگران پیگیر بازگشت به شغل سابق خود هستند. به گزارش ایلام، از روز یکم فروردین ماه سال ۱۴۰۵ از ورود حدود ۶۰۰ کارگر نساجی بروجرد واقع در استان ارستان به بهانه آغا جنگ و مشکلات مالی ناشی از کاهش مواد اولیه، جلوگیری شد و همه کارگران برای دریافت مقرری بیمه بیکاری به اداره کار معرفی شدند. بنابه این گزارش، با رفع مشکلات کارخانه، قرار شد کارفرما کارگران را به کار سابق خود بازگرداند. هر چند کارگران می‌گویند حدود ۴۰۰ کارگر به کار خود بازگشتند و تمامی از همکاران خود خواسته محل کار خود را ترک کردند اما حدود ۲۰۵ کارگر همچنان بازگشت به کار نشده‌اند و وضعیت‌شان مشخص نیست. در این زمینه یکی از کارگران تعدیلی مجموعه نساجی بروجرد گفت: در حدود ۵ ماهی که بیکار شدم در جستجوی کار به واحدهای صنعتی و خدماتی زیادی مراجعه کبردم اما تا این لحظه هیچ کاری برای من و سایر همکارانم پیدا نشده و مقرری بیمه بیکاری نیز به شمار از همکارانی که سوابق کمتری دارند، تعلق نگرفته است. او گفت: در حالی من و سایر همکارانم به دنبال ایجاد شرایط برای بازگشت به کار هستیم که بیکاری ناشی از جنگ که جزو حوادث غیر متفرقه است در واقع «تعطیل» محسوب می‌شود و طبق قانون، کارفرما پس از رفع مشکلات کارگاه مکلف است از همان نیروها استفاده و آنها را مجدداً به کار بازگرداند. او بابیان اینکه شرایط معیشتی خوبی ندارد، گفت: از چند سال قبل به امید اشتغال پایدار در نساجی بروجرد، مشغول به کار شده‌ایم و در طول این مدت آنچه در یافت کردیم فقط حداقل‌های مزدی بوده است. این کارگر در باره مطالبات معوقه خود و همکاری‌ش نیز گفت: به رغم عدم دریافت کامل عیدی، متأسفانه بخشی از حقوق خردادماه، حقوق کامل تیرماه و همچنین مراد را هنوز دریافت نکرده‌ایم. طبق اظهارات وی، خواسته کارگران تعدیل شده مجموعه نساجی بروجرد با سوابق کاری مختلف، بازگشت به کار سابق است.

■ ■ ■

نامبنده اردیبل خبر داد؛ احتما افزایش حقوق کارکنان در نیمه دوم اسما

نامبنده اردیبل در مجلس با تأکید بر ضرورت تأمین مالی پایدار برای تکمیل پروژه‌های زیرساختی استان، اعلام کرد بهبود معیشت کارکنان و نیروهای شرکتی در اصلاحیه بودجه ۱۴۰۵ از اولویت‌های اصلی مجلس خواهد بود. به گزارش فارس، صدف بدری از حجم گسترده پروژه‌های اجرایی در استان خبر داد و بر ضرورت تأمین منابع مالی پایدار برای تکمیل زیرساخت‌های کلیدی استان تأکید کرد. وی با اشاره به موضوع معیشت کارکنان و نیروهای شرکتی بیان کرد: در خصوص افزایش احتمالی حقوق در نیمه‌سال دوم، دولت در حال تهیه لایحه اصلاحیه بودجه و برنامه هفتم است. در بررسی اصلاحیه بودجه سال ۱۴۰۵، بهبود معیشت کارکنان و پرسنل دستگاه‌های اجرایی شغل‌آیکی از اولویت‌های اصلی مجلس خواهد بود.

■ ■ ■

اشتغال زنان کارگر سقزی در مزارع کشاورزی بدون بیمه و دستمزد مناسب
تشدید فشار معیشتی در سال‌های اخیر، موج جدیدی از حضور زنان سقزی در مزارع کشاورزی منطقه را رقم زده. نیروی کاری که در غیاب بازی س کار، بدون انعقاد قرارداد، پوشش بیمه تأمین اجتماعی و رعایت قانون حداقل دستمزد، سخت‌ترین کارهای فصلی را به دوش می‌کشد. به گزارش ایلام، در این مزارع، کارگران از بدیهی‌ترین حقوق حمایتی محرومند و به هیچ‌وجه خبری از انعقاد قرارداد، پوشش بیمه تأمین اجتماعی، رعایت مصوبات حداقل دستمزد و سقف مجاز ساعات کاری نیست. این زن‌های شاغل می‌گویند: دستمزد ما روزانه و بسیار ناچیز است و از بیمه و دستمزد حداقلی خبری نیست. حتی قرارداد هم نداریم و به معنای واقعی کلمه استثمار می‌شویم. طبق این گزارش، این کارگران فصلی ناچار در هر روز از ساعت ۴ بامداد خانه‌اتر ک کنند و تا غروب، کار طاقت فرساز بر تیغ افتاب را تاب بیاورند. از هم در ازای دستمزد ناچیز و ناواقعی که بخش قابل توجهی از آن نیز توسط هزینه‌های بالای ایاب و دهاب بلعیده می‌شود.

قانون الزام درمان رایگان برای بازنشتگان تأمین اجتماعی، این روزها با کسر مبالغی تحت عنوان سرانه درمان و دریافت فرانشیز در مراکز ملکی به حاشیه رانده شده است.

به گزارش ایلام، مطابق قانون الزام تأمین اجتماعی در ارائه خدمات درمانی به بیمه‌شدگان مصوب سال ۱۳۶۸، این سازمان موظف و مکلف است کلیه خدمات درمانی، دارویی و بستری را به صورت صدرصد رایگان و بدون در یافت هیچ گونه وجهی در مراکز ملکی خود به مستمری بگیران و بازنشتگان ارائه دهد. ماده ۳ این قانون به روشنی صراحت دارد که دریافت هرگونه فرانشیز یا هزینه جایی از بیمه‌شدگان در مراکز درمانی سازمان غیر قانونی است. با این حال، آنچه امروز در جریان اجرایی تأمین اجتماعی مشاهده می‌شود، انحراف آشکار از تکالیف قانونی است. تأمین اجتماعی به جای تقویت زیرساخت‌های درمان رایگان و پایبندی به منشور تاسیسی خود، با ابداغ عناوین مجزانه نظیر «کسر حق سرانه درمان»، دریافت فرانشیز از بازنشتگان خویش فرما و راه‌کارها کردن بازنشتگان در برابر هزینه‌های کمر شکن دندان پزشکی و پاراکلینیکی، عملاً درمان رایگان را به یک سراب تبدیل کرده است.

روایت یک بازنشته از کسور حقوق تیرماه
یک بازنشته حداقل بگیر و دارنده بیمه خویش فرما، در شرح مشکلات معیشتی و ناعدالتی‌های درج شده در فیش حقوقی خود می‌گوید: «بازنشته‌ای هستم که سسال‌ها راننده ماشین سنگین بودم و بیمه خود را به صورت خویش فرما پرداخته‌ام و اکنون در زمره حداقل بگیران قرار دارم. دریافتی ما پیش از این حدود ۱۵ میلیون تومان بود که با اعمال افزایش سال جدید به حدود ۲۰ میلیون تومان می‌رسد اما هنوز موقات دو ماه اول سال برای ما واز نشده عمق این بی عدالتی در فیش مستمری تیر ماه مشخص شد. هنگامی که فیش حقوقی را دریافت کردم، با کمال تعجب دیدم دو فقره کسر حق سرانه درمان ثبت شده؛ یک عنوان تحت کسر ۴۹۵ هزار تومان برای تیرماه و بند دیگری تحت کسر یک میلیون و ۲۹۶ هزار تومان! وقتی برای پیگیری موضوع به شعبه تأمین اجتماعی مراجعه کردم و علت را جویا شدم، مسئولان مربوطه پاسخ دادند که رقم یک میلیون و ۲۹۶ هزار تومان بابت مابه‌التفاوت سرانه درمان فروردین و اردیبهشت‌ماه است که به صورت یک‌جا از حقوق تیرماه کسر شده است.»

این بازنشته ادامه می‌دهد: «بن رفتار مسئولان نهایت بی انصافی است. چطور ممکن است تأمین اجتماعی مابه‌التفاوت افزایش حقوق فروردین و اردیبهشت‌ما را هنوز نیر پرداخته باشد اما کسورت سرانه درمان مربوط به همان دومار را با سرعت و بی درنگ از فیش حقوقی تیرماه کسر کند؟ علاوه بر این، در فیش حقوقی درصدی هم تحت عنوان کمک هزینه مسکن کسر شده که واقعاً دلیل آن را ذکر نمی‌کنم.

گفت و گو

دبیر اجرایی خانه کارگر بندر عباس خبر داد:

بیکاری ۲۰هزار کارگر در موج سنگین تعدیل نیرو در هرمزگان

دبیر اجرایی خانه کارگر بندرعباس با اشاره به بیکاری حدود ۲۰ هزار کارگر در استان هرمزگان، خواستار اقدام عاجل دولت برای بهبود معیشت و صیانت از امنیت شغلی نیروی کار شد.

اسماعیل حاجی زاده در گفت و گو با ایلام، با شرح کاهش شدید قدرت خرید ویزش گسترده نیروی کار در استان هرمزگان گفت: افزایش دستمزد در شرایط فعلی نیازی حیاتی است اما تمر میم‌زد زمانی به بهبود زندگی کارگران نمی‌انجامد که دولت هم‌زمان برای حفظ اشتغال و توان پرداخت کارفرمایان چاره‌اندیشی کند زیرا در شرایط کنونی، هم قدرت خرید کارگران به شدت افت کرده و هم بسیاری از واحدهای اقتصادی توان ادامه فعالیت و پرداخت هزینه‌های نیروی کار را از دست داده‌اند.

حاجی زاده با تشریح ابعاد رکود اقتصادی در بندرعباس اظهار داشت: طی ماه‌های اخیر، هتل پنج‌ستاره خلیج فارس بندر عباس پس از چهار ماه تعطیلی، تمام نیروهای خود را کنار گذاشته است. این مساله صرفاً محدود به یک هتل نیست و بسیاری از شرکت‌های مستقر در اسکله شهید رجایی، نظیر شرکت سیناهیم دست به تعدیل نیرو زده‌اند.

دبیر اجرایی خانه کارگر هرمزگان تصریح کرد: بر شی شرکت‌ها کارگران را فقط برای ۱۰ روز کار ده‌انگه داشته‌اند و برخی دیگر، نیروی کار را برای دریافت بیمه بیکاری به‌اداره کار معرفی کرده‌اند. برآوردها نشان از بیکاری حدود ۲۰هزار کارگر در سطح استان هرمزگان دارد ولی تا کید بر اینکه تعدیل

گفت و گو

دست اندازی به سفره خالی مستمری بگیران کارگری تحت عنوان «سرانه درمان»

دریافت فرانشیز اجباری از کارگران در مراکز ملکی تأمین اجتماعی



به این احجاف اعتراض کردیم، مسئولان صرفاً شماره تلفنی روی برگه‌نوشته‌ند و گفتند تماس بگیرید. همان شماره را بارها گرفتیم اما مدام اشغال بودو در نهایت دستمان به هیچ جابند نشد.»

تبییض درد آور بیم بینم‌شدگان اختیاری و اجباری

برای واکاوی ابعاد حقوقی این ماجرا سراغ «نصرالله دریابیگی» نایب رئیس کانون بازنشتگان تأمین اجتماعی کشور رفتیم. وی با تشریح ماهیت سرانه درمان و ریشه‌های تکوین این نابرابری اظهار داشت: «موضوع کسر سرانه در مان و دریافت فرانشیز از بازنشتگانی که دارای بیمه خویش فرما یا اختیاری بوده‌اند، یکی از چالش‌های حقوقی و ساختاری جدی در بدنه تأمین اجتماعی است که متأسفانه موجبات ناراضیاتی عمیق مستمری بگیران را فراهم آورده است. سسرانه در مان در تعریف قانونی خود، مجموع هزینه‌هایی است که برای ارائه خدمات پایه درمانی به هر فرد تحت پوشش در یک دوره مشخص محاسبه می‌شود اما مساله اساسی این است که طبق مفاد صریح قانون الزام، هر فردی که به افتخار بازنشتگی نائل می‌شود صرف نظر از این که در دوران اشتغال، بیمه ردازی او اجباری بوده یا خویش فرما، از نظر حقوقی یک «مستمری بگیر قانونی سازمان» تلقی می‌شود و باید بدون هیچ شرطی از درمان کاملاً رایگان محروم نشود.

بهر ممند شود.» وی افزود: «اقدام تأمین اجتماعی در دریافت فرانشیز از بازنشتگان خویش فرما در مراکز درمانی و بیمارستان‌های ملکی و هم‌زمان کسر دوباره حق سرانه در مان از فیش حقوقی آنان، نمونه بارز در یافت دوگانه وجه و خروج از ریل قانون الزام است. تأمین اجتماعی نمی‌تواند با تفکیک ساختاری بیمه‌شدگان به اجباری و خویش فرما، گروهی از بازنشتگان حداقل بگیر را از درمان رایگان محروم کند و در عین حال، کسورات سرانه درمان را ب‌دقت ریاضی و به صورت پیش‌دستنه از حقوق ناچیز آنان برداشت کند.»

دریابیگی با انتقاد از رویه یک‌طرفه سسازمان در کسر کسورات و تاخیر در پرداخت مطالبات تأکید کرد: «مساله بسیار تامل برانگیز و غیر قابل قبولی که

دریابیگی در پایان تصریح کرد: «کانون‌های بازنشتگان سراسر کشور و تشکل‌های کارگری با جدیت حقوقی این مساله را پیگیری خواهند کرد. تأکید می‌کنیم که در مان رایگان بر اساس قانون الزام، حقی قیدو شرط تمام بازنشتگان تأمین اجتماعی اعم از اجباری و خویش فرما است. تأمین اجتماعی باید سریع‌اً رویه کسر یک‌طرفه سرانه در مان، اخذ فرانشیز از خویش فرمایان در مراکز ملکی و تاخیر در پرداخت مابه‌التفاوت حقوق را اصلاح کند و شأن معیشتی و درمانی صاحبان اصلی این سازمان را بازگرداند.»

مساله غیر قابل قبولی که بازنشتگان با آن مواجه شده‌اند، کسر مابه‌التفاوت سرانه در مان ماه‌های فروردین و اردیبهشت از فیش حقوقی تیرماه است، آن هم در شرایطی که حقوق و مابه‌التفاوت افزایش سالیانه بازنشتگان هنوز پرداخت نشده است

بازنشتگان با آن مواجه شده‌اند، کسر مابه‌التفاوت سرانه درمان ماه‌های فروردین و اردیبهشت از فیش حقوقی تیرماه است، آن هم در شرایطی که حقوق و مابه‌التفاوت افزایش سالیانه خود بازنشتگان هنوز پرداخت نشده یا به تعویق افتاده است! این یک‌پام‌ودو هوای اداری اصلاً زببنده تأمین اجتماعی نیست. اگر سازمان به دلیل تمهیدات مالی یا اداری در پرداخت افزایش مستمری بازنشتگان تاخیر دارد، به چه حقی و با چه مجوز اخلاقی و قانونی، کسورات درمانی همان ماه‌های پرداخت نشده را به صورت یک‌جا و پیش‌دستنه از دریافتی ناچیز تیرماه آنان کم می‌کند؟ این اقدام فشار معیشتی مضاعفی بر حداقل بگیران وارد می‌کند.»

ارجاع بازنشتگان به خطوط تلفنی همیشه اشغال

این فعال صنفی با اشاره به نقص‌های جدی در پوشش بیمه‌های تکمیلی و تمایل بازنشتگان به بیمه‌های آزاد بخش خصوصی خاطر نشان کرد: «هنگامی که بیمه تکمیلی اولیه سازمان، خدمات ضروری و حیاتی نظیر دندان پزشکی، عینک، آزمایشگاه‌های تخصصی و امور پاراکلینیکی را به شکل شایسته پوشش نمی‌دهد، بازنشته حداقل بگیر مجبور می‌شود برای حفظ سلامت خود از سفره غذایی اش بزند و ماهانه هزینه‌های سنگین چند میلیون تومانی، صرف بیمه‌های تکمیلی آزاد و خصوصی کند. این که بازنشته هم سرانه درمان بپردازند، هم از خدمات ملکی محروم شود و هم هزینه بیمه آزاد بدهند، نقض غرض درمان اجتماعی است.»

وی به پاسخگویی ناکارآمد در بدنه شعب تأمین اجتماعی اشاره کرد و گفت: «رانه بر که کاغذ و دادن شماره تلفن‌های اشتغال یا غیر قابل دسترس به بازنشته‌ای که برای گرفتن حق قانونی خود به شعبه مراجعه کرده، رفتاری کاملاً نامناسب با کرامت انسانی بازنشتگان است. مسئولان شعب تأمین اجتماعی مکلفند شفاف، دقیق و با مصوری پاسخگوی این قشر آسیب‌پذیر باشند نه این که آنان را به خطوط تلفنی همیشه اشغال حواله دهند.»

دریابیگی در پایان تصریح کرد: «کانون‌های بازنشتگان سراسر کشور و تشکل‌های کارگری با جدیت حقوقی این مساله را پیگیری خواهند کرد. تأکید می‌کنیم که در مان رایگان بر اساس قانون الزام، حقی قیدو شرط تمام بازنشتگان تأمین اجتماعی اعم از اجباری و خویش فرما است. تأمین اجتماعی باید سریع‌اً رویه کسر یک‌طرفه سرانه در مان، اخذ فرانشیز از خویش فرمایان در مراکز ملکی و تاخیر در پرداخت مابه‌التفاوت حقوق را اصلاح کند و شأن معیشتی و درمانی صاحبان اصلی این سازمان را بازگرداند.»

ناشی از گران شدن انرژی است و فشار آن مستقیم‌اً بر دوش اقشار فرودست می‌افتد بنابراین دولت باید برنامهای اساسی برای نجات معیشت کارگران تدوین کند.

حاجی زاده در پایان تأکید کرد: افزایش مزدی کاغذی زمانی اثربخش خواهد بود که شغل کارگر حفظ شود و کارفرما نیز توان پرداخت داشته باشد. امروز مساله کارگران هرمزگان، علاوه بر دریافت دستمزد متناسب با هزینه واقعی زندگی، حفظ کرامت، امنیت شغلی و بر خور داری از حمایت‌های مؤثر در زمان بیکاری است.



سرمايه‌گذاري پ‌رسودداري‌اي‌هاي‌ دريافتي‌ وجود‌ ندارد. در گذشته البته در آمدهای بسیار مازاد داشته که این مازاد به عنوان ذخیره قابل سرمایه‌گذاری بود اما امروز آنچه در شستا و املاک و اموال سازمان وجود دارد، شرایط سرمایه‌گذاری سوددهر اندارد.

عضو هیات مدیره کانون بازنشتگان تأمین اجتماعی تهران بیان کرد: سال گذشته ۱۸۰ هزار میلیارد تومان از محل پولی که بابت بدهی‌های دولت گرفتیم، با بانک رفاه که قبلاً از آن وام گرفته بودیم، تهاتر انجام دادیم. از این میزان، ۹۰ هزار میلیارد تومان از دارایی‌های تأمین اجتماعی سال گذشته بابت افزایش سرمایه بانک رفاه به این بانک فروخته شد لذا این فرآیند چه خوب و چه بد، سابقه دارد و مدیران در واقع راه‌حل دیگری در مقابل خود بابت حل فوری مسائل ضروری سازمان ندیده‌اند.

وی خاطر نشان کرد: شاید قیمت برخی دارایی‌ها نصف قیمت واقعی آن بفروش برسد و درست است که شرایط برای فروش به قیمت مناسب چندان برقرار نیست اما نباید فراموش کرد که عاققه به عدم فروش دارایی‌ها در این شرایط بازار، برای همه وجود دارد. در چنین شرایطی، نقدینگی بازار‌های طلا و ارز بیشتر است و دارایی‌ها با قیمت پایین‌تری به فروش می‌رسد. اما سوال این است که آیا پرداخت حقوق معوق بازنشتگان پای‌روزی زمین‌بماند؟ در این شرایط که هیچ‌نهادی نقدینگی ندارد، مدیریت تأمین اجتماعی و وزارت کار باید انتخاب کند که همین تسهیلات گرفتن و پرداخت حقوق و عدم فروش انتخاب کند هر چند راه بهتر این است که اموال تأمین اجتماعی به عنوان وثیقه وام به بانک رفاه سپرده شود و برای پرداخت‌های تأمین اجتماعی وام گرفته شود.

مسیرهای قانونی را طی کرده‌اند، تصریح کرد: ما همه مراحل قانونی را طی کردیم و حتی شکایت نامه‌نگاری انجام دادیم اما هیچ جوابی نگرفتیم. پس از بیکاری، حدود ۱۰۰ نفر از کارگران به‌صورت جدی موضوع را از طریق اداره کار، فرمانداری، استانداری و نماینده‌های شهر پیگیری کردند اما نتیج‌های حاصل نشد و مسئولان فقط وعده‌دادند. این کارگر در پایان از امیدواری کرد که وضعیت کارگران اخراج شده پ‌تروناد ماهشهر مورد رسیدگی جدی قرار گیرد و تکلیف آنها مشخص شود.

ماه فقط دو یا سه روز کار داشته باشیم و بقیه ماه بیکار هستیم. وی با اشاره به تبعیضی در به کارگیری نیروها و نادیده گرفته شدن نیروهای بومی افزود: نیروهای غیر بومی در شرکت مشغول به کار هستند و حتی برای آنها خوابگاه تهیه می‌شود، در حالی که کار آنها مشابه کاری است که ما انجام می‌دادیم اما ما را به کار نمی‌گیرند. از خود شرکت هم کسی پاسخگو نیست. شرکت خصوصی است و مدیر عامل دارد اما هیچ‌کس جوابگو نیست. نیروهای غیر بومی مشغول به کارند اما ما همچنان بیکاریم. این کارگر اخراجی با تأکید بر اینکه نیروهای بیکار شده تمامی

۲۰۰ نفر از کار بیکار شده‌اند و با وجود پیگیری‌های متعدد، حدود ۱۰۰ کارگر همچنان در شرایط بلاتکلیفی به‌سر می‌برند و پاسخی برای بازگشت به کار آنها ارائه نشده است. یکی از کارگران اخراج شده گفت: تعدیل نیرو دو ماه‌دم سال، یعنی پس از جنگ و هم‌زمان با بازگشت به کار نیز و اتفاقی افتاد. وی با انتقاد شدید از شرایط سخت معیشتی در وضعیت ناامان اقتصادی تشریح کرد: وضعیت معیشتی ما بسیار سخت است. مجبور شده‌ایم برای تأمین زندگی به کارهای ساختمانی و هر کار دیگری که پیدا می‌شود روی بیاوریم. شاید در طول یک

کارگر اخراجی پ‌تروناد:

فقط وعده می‌شنویم

با وجود پیگیری‌های متعدد، حدود ۱۰۰ کارگر بومی و اخراجی پ‌روشیمی پ‌تروناد ماهشهر همچنان بلاتکلیفی هستند و در شرایط سخت معیشتی به کارهای روزمزدی ا‌ورده‌اند. به گزارش ایلام، در دی‌بهشت ماه ۱۴۰۵ میان ۵۷۰ نیروی شاغل در بخش‌های مختلف شرکت پ‌روشیمی پ‌تروناد، حدود